

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci

žalobců: a) **Ing. et Ing. T. Š.**
bytem x

b) **Ing. P. H**
bytem x

oba zastoupeni JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D, advokátem
sídlem Příběnická 1908, Tábor

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2017, č. j. 110986/2017/KUSK,
o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2017, č. j. 110986/2017/KUSK, **se zamítá.**
- II. Žalobce a) **je povinen** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto usnesení České republice – Krajskému soudu v Praze soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1.000 Kč**, a to na účet soudu č. 3703-8729111/0710, VS: 4633017917.
- III. Žalobkyně b) **je povinna** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto usnesení České republice – Krajskému soudu v Praze soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1.000 Kč**, a to na účet soudu č. 3703-8729111/0710, VS: 4633017917.

Odůvodnění:

- 1 Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou soudu dne 22. 11. 2017 se žalobci domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2017, č. j. 110986/2017/KUSK (dále jen „napadené

rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roztoky ze dne 20. 6. 2017, č. j. MURO 2593/2017/Fr. Výrokem I. tohoto rozhodnutí byl žalobce a) uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 178 odst. 2 písm. i) a j) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a byla mu uložena pokuta ve výši 20.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Výrokem II. tohoto rozhodnutí byla žalobkyně b) uznána vinnou ze spáchání týchž přestupků a byla jí taktéž uložena pokuta ve výši 20.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

- 2 Eventuálním návrhem žalobci žádají, aby soud upustil od shora uvedených pokut.
- 3 Žalobci současně navrhli, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnili tím, že uložené pokuty v celkové výši 40.000 Kč přesahují aktuální finanční možnosti žalobců. K jejímu uhrazení by žalobci si museli vzít půjčku, kterou by spláceli několik let. To by bylo spojeno s náklady, jako jsou poplatky za poskytnutí půjčky, vedení účtu, pojištění a zejména úroky. Obavy z nemožnosti splácet dluh by žalobcům působily zvýšenou psychickou zátěž. Ke svým osobním a příjmovým poměrům žalobci uvedli, že žalobkyně b) žije s žalobcem a) ve společné domácnosti. Splácí hypotéku ke stavbě. Žalobkyně b) je na rodičovské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek a stará se o dvě děti ve věku 5 let a 6 měsíců. Žalobce a) má příjmy z podnikání, jeho společnost I. s. r. o. však začala fungovat teprve v minulém roce a negeneruje významný zisk. Dále učí na V. š. e. v Praze na částečný úvazek. Základ daně z příjmu žalobce a) byl v roce 2016 177.300 Kč. Do doby, než společnost žalobce a) začne generovat zisk, musí žalobci část výdajů rodiny hradit z úspor a využívat pomoci širší rodiny. Dále uvedli, že případná újma, kterou by přiznání odkladného účinku žalobě způsobilo žalovanému, by spočívala toliko v odkladu splacení pokuty o několik měsíců. Žalovaný není na zaplacení pokuty existenčně závislý, újma vzniknuvší v souvislosti s napadeným rozhodnutím žalobcům tak bude nepoměrně větší. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem.
- 4 Návrh žalobci doložili daňovým přiznáním žalobce a) k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016; výpisem z účtu žalobkyně b) za období od 1. 11. 2015 do 22. 11. 2017; a rodnými listy L. Š. a S. Š.
- 5 Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nevyjádřil.
- 6 Krajský soud v Praze návrh na přiznání odkladného účinku posoudil takto:
- 7 Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
- 8 Odkladný účinek lze žalobě přiznat, pokud jsou kumulativně splněny tři předpoklady, a to že (1.) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, (2.) tato újma je pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3.) přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tyto tři předpoklady je nutno naplnit kumulativně, při nesplnění byť jednoho z nich nelze návrhu vyhovět. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud neposuzuje důvodnost žaloby, ale pouze zjišťuje, zda byly osvědčeny uvedené zákonné předpoklady. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě tedy nemůže jakkoliv předjímat rozhodnutí ve věci samé nebo hodnotit zákonnost napadeného rozhodnutí.
- 9 Tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, je povinen žalobce, který se přiznání odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí tak v návrhu toliko

poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu.

- 10 Žalobci spatřují újmu plynoucí z napadeného rozhodnutí v psychické zátěži a nákladech souvisejících s půjčkou, kterou si budou muset vzít, neboť uhrazení uložených pokut v celkové výši 40.000 Kč není v jejich finančních možnostech. Tyto tvrzené skutečnosti však nemohou být bez dalšího důvodem k přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobci, kteří vedou společnou domácnost, sice uvádějí a osvědčují některé své příjmy a výdaje, o svých majetkových poměrech (stav bankovních účtů, finanční hotovost, vlastnictví movitého a nemovitého majetku, včetně cenných papírů a nehmotných věcí jako např. obchodních podílů, aj.) se ale konkrétněji nezmiňují. Výpis z bankovního účtu žalobkyně b) zachycuje toliko splátky hypotéky, aniž by z něj byl patrný aktuální stav jejich peněžních prostředků. Na základě skutečností tvrzených žalobci proto nelze posoudit, zda jejich majetkové poměry umožňují (či nikoliv), aby pokutu uhradili z vlastních prostředků bez nutnosti vzít si půjčku.
- 11 Soud též poukazuje na to, že podle údajů obsažených v obchodním rejstříku je žalobce a) vedle jím uváděné společnosti I. s. r. o. společníkem a zároveň jednatelem dalších pěti obchodních společností (Z. s. r. o., R. s. r. o., R. s. r. o., I. CZ s. r. o. a P. CZ spol. s r.o.) a dále jednatelem společnosti S. CZ s. r. o. Byť z této skutečnosti nelze bez dalšího dovozovat, že by žalobce a) disponoval dostatečným majetkem nebo příjmy k zaplacení pokuty, je ale zřejmé, že ve svém návrhu nepodal soudu úplná tvrzení. Soud z obchodního rejstříku také zjistil, že žalobkyně b) je společnicí a jednatelkou společnosti A. E. s.r.o., jejíž činnost zahrnuje mj. pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor a která je podle registru ekonomických subjektů ČSÚ v ARES plátkyní DPH. I v jejím případě nejsou tedy tvrzení o majetkových poměrech úplná.
- 12 Nad rámec výše uvedeného zdejší soud poznamenává, že usnesení o odkladném účinku žaloby s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě změny ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.). Žalobci tedy mohou podat nový návrh, ve kterém svá tvrzení doplní a řádně osvědčí.
- 13 Druhým výrokem uložil soud žalobcům povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Z § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vyplývá, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na vydání předběžného opatření vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelé uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Judikatura přitom dovodila (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32), že na vznik povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku je třeba analogicky vztáhnout právní úpravu poplatkové povinnosti za návrh na vydání předběžného opatření. Soud tak každému z žalobců vyměřil soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku podle položky 20 Sazebníku, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Splatnost poplatku stanovil podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích do tří dnů od právní moci usnesení.

Poučení :

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Praha 21. prosince 2017

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
A. S.